

Motion till riksdagen 2005/06:L205

av **Rolf Gunnarsson (m)**

Ekonomiska ersättningar till gode män och förvaltare

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om reglerna för ersättningar till gode män och förvaltare.

Motivering

Det finns ju ett uttryckt önskemål att man inte skall inge samma motion varje år, men här är det nödvändigt eftersom aktuellt utskotts majoritet inte vill inse det problem som här finns.

Motionens innehåll kan tyckas vara en bagatell, men för dem som berörs är det en oerhört viktig fråga.

Jag har också tidigare frågat om finansministern tänkte ändra skattereglerna då det gäller ersättningarna till gode män och förvaltare, och jag har haft en liknande motion tidigare. Men eftersom "inget händer" återkommer jag med ärendet.

Jag ställde frågan och lämnade min motion mot bakgrund av de nya skatteregler som infördes för gode män fr.o.m. den 1 januari 2000. Frågan jag ställde, och som är lika aktuell i dag, gällde skyldigheten för gode män och förvaltare att utöver vanlig inkomstskatt betala in arbetsgivaravgifter och särskild löneskatt på uppbyggnadsersättning. Jag tog i min fråga också upp att de nya reglerna medförde en förändring när det gällde möjligheten att få avdrag för resor.

Det är alltså så, för undvikande av missförstånd av detta, att arbetsgivaravgiften och preliminärskatten betalas av huvudmannen, men själva utbetalningsanordningen verkställs ju av gode männen eller förvaltarna eftersom de sköter huvudmannens ekonomi.

Svaret jag en gång fick från finansministern löd bl.a. så här:

De nya skatteregler som åsyftas innebär att en huvudman, som betalar ut ersättning till en god man eller en förvaltare, alltid skall göra skatteav-

Fel! Okänt namn på

drag och betala arbetsgivaravgifter eller särskild löneskatt om ersättningen är 1 000 kronor eller mer, per kalenderår. Tidigare gällde att den gode mannen eller förvaltaren själv fick betala de sociala avgifterna i form av egenavgifter, på ersättningar som understeg 10 000 kronor. Den gode mannen eller förvaltaren fick därigenom ut ett lägre belopp än den som fick ersättningen utbetald av kommunen, eftersom en kommun alltid är skyldig att betala arbetsgivaravgifter om ersättningen uppgår till minst 1 000 kronor. Detta berodde på att samma ersättningsnivåer tillämpades oavsett vem som betalade ut ersättningen. Med de nya reglerna får den gode mannen eller förvaltaren ut lika stort belopp oavsett vem som betalar ut ersättningen.

Så skrev finansministern i sitt svar till mig.

Upphovet till de nya reglerna var en proposition som behandlades av skatteutskottet 1999/2000 och hade beteckningen SkU7. Propositionen hade rubriken "Förmånsbeskattning av miljöbilar", men i propositionen behandlades också gode männen. Ingen tycks ha uppmärksammat det här problemet i samband med att propositionen behandlades.

Avdragsgränsen 7 000 kr innebär också att gode männen och förvaltarna tvingas köra "gratis". Detta går att jämföra med om vi riksdagsledamöter skulle ha Stockholm (riksdagen) som tjänsteställe.

Som jag ser det hela borde beloppsgränsen vara exempelvis 10 000 kr som en skattefri ersättning för gode männen och förvaltarna och bostaden skulle vara tjänstestället, inte huvudmannens bostad.

Överförmyndaren har bl.a. att i samband med granskning av årsräkningar fastställa arvode och kostnadsersättningar för det arbete och de utlägg en god man eller förvaltare utfört eller haft. Vanligtvis sker detta enligt av kommunfullmäktige fastställda normer. Överförmyndaren skall därvid bestämma om det är huvudmannen eller kommunen som skall stå för arvodet och kostnaderna. Avgörande för vem som skall betala är huvudmannens tillgångar och inkomster.

Om kommunen skall ersätta gode mannen eller förvaltaren går beslutet till ekonomiavdelningen eller motsvarande för utbetalning. Kommunen erlägger då arbetsgivaravgift och drar preliminärskatt på skattepliktig del. Om huvudmannen skall betala ersättningen skall gode mannen eller förvaltaren, med stöd av beslutet, få ersättning ur huvudmannens tillgångar. Som förhållandena nu är betalar huvudmannen, genom sin gode man eller förvaltare, arbetsgivaravgift och verkställer skatteavdrag och skattebetalning. Pappersexercisen är ganska omfattande och innebär merarbete för gode mannen eller förvaltaren. Detta merarbete med administration är också negativt ur rekryteringssynpunkt av nya gode män och förvaltare.

Någon eller några kommuner tillämpar ett förfarande som innebär att kommunen förskotterar arvode och kostnadsersättning samt erlägger arbetsgivaravgift. Därefter tillställs huvudmannen en faktura på utbetalt belopp. Om kommunen haft myndighetsutövning utgår ej moms. Eftersom det är fråga om tjänster skall, enligt av skattemyndigheten lämnad upplysning, moms utgå. Detta synes orimligt. Ett system där kommunen förskotterar är mer effektivt för att arbetsgivaravgifter och skatter erläggs på rätt sätt och i rätt tid. Detta förfarande borde inte vara förenat med momsskyldighet.

Fel! Okänt namn på

Lagstiftningen bör därför, enligt min mening, ändras såtillvida att om en kommun väljer att förskottera arvoden och kostnadsersättningar, samt erlägger vederbörliga arbetsgivaravgifter, bör tjänsten inte vara belagd med moms. Om en ändring av lagstiftningen genomförs bör denna nya lag ges retroaktivitet så att de kommuner som tillämpat metoden inte i efterhand behöver erlægga moms på fakturor som utfärdats.

Stockholm den 14 september 2005

Rolf Gunnarsson (m)